

νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα, βλέπων τὸν μὲν νὰ λαμβάνῃ ἐσπευσμένως τὸν τάπητά του καὶ νὰ φεύγῃ κεκαλυμμένος μετ' αὐτὸν, τὸν δὲ ρίπτοντα ἀποχαιρετισμοῦ βλέμμα εἰς τὴν νηστήσιμον τράπεζάν του καὶ δίδοντα φίλημα εἰς τὸ τελευταῖον του ὀστρακόδερμα, νὰ τρέχῃ καταρώμενος τὴν βροχὴν, διὰ νὰ προφθάσῃ τὸν ἄρπαγα τῆς οἰνοφιάλης του.

Ἐδῶ γυναῖκες μετ' ἠθιλάζοντα τέκνα εἰς τὴν ἀγκάλην ἔφρευγον πρὸ τῶν συζύγων των, οἵτινες εἰς τὸ πείσμα τῆς διακρίτου βροχῆς ἔμενον ὡς Σπαρτιάται ἐπὶ—τῆς φιάλης των. . . .

Ἐκεῖ ἀνασυρθεῖσαι ἐσθλῆτες ἐπρόδωσαν τὰ σεμνὰ κρινολῖνα των, καὶ μανδύαι καὶ Πελισιέ, καὶ Ῥαγγλάν ἐπροσφέροντο παρὰ τῆς ἵπποτικῆς νεολαίας εἰς τὰ φεύγοντα Μαλακὼφ' καὶ ἠκούοντο πανταχοῦ καὶ γέλωτες, καὶ κραυγαί, καὶ στεναγμοί, καὶ κωμικαὶ διαμαρτυρήσεις κατὰ τῆς βροχῆς, τοῦ ἀμαξηλάτου καὶ κατὰ τῆς Ἱερᾶς συνόδου, ἥτις δὲν ἐφρόντισε νὰ στήσῃ ἐκεῖ παραπήγματα.

Ὁ Ἀβδηρίτης, ἀγέλα ἔτι, ὅτε τὸ δαιμόνιον ἐμφανισθὲν, τῷ εἶπε, φιλικῶς μειδιῶν.

— Ἄ, τελοσπάντων κατώρθωσα νὰ γελάσῃς μετασχηματισθὲν εἰς βροχὴν, ἰδὼν ὅτι μόνον μειδιάμα οἴκτου εἶχες διὰ τὸν ἀστείον Ἀριστοφάνην μας.

Δ. Ν. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ.

Παρήλθεν ἤδη καὶ ἡ τρίτη τριμηνία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου ἡμῶν, καὶ πολλοὶ οὐδὲ λεπτοῦ συνδρομὴν εὐηρεστήθησαν νὰ πληρώσωσιν.

Ὅσοι λοιπὸν τῶν Κυρίων συνδρομητῶν ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲν μᾶς ἔμβασαν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν των, παρακαλοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν νὰ παραδώσωσιν αὐτὴν εἰς τοὺς Κ. Κ. Ἐπιστάτας τῶν ταχυδρομείων, παρ' ὧν θέλουν λαμβάνει καὶ τὰς ἀποδείξεις ἡμῶν.

Ἄλλως εἴμεθα ἠναγκασμένοι διὰ τῶν ἀνὰ χεῖρας μας ὑπογραφῶν των νὰ ζητήσωμεν τὸ δίκαιόν μας, διακόπτοντες συνάμα καὶ τοῦ φύλλου τὴν ἀποστολήν.

Ὁ Ἐκδότης